

Tím, že jsme se stali pěstouny, jsme jen získali, říká pěstounka

MÍT DOMOV A RODINU
"SAMOZŘEJMOST NEBO VZÁCNOST?"

17. 10. 2018 00:00

1. V rámci Týdne náhradního rodičovství vám přinášíme třetí a poslední ze série rozhovorů k tématu pěstounské péče - tentokrát s pěstounkou z Libereckého kraje.
2. **Proč jste se rozhodla stát pěstounem? Co Vás motivovalo?**
3. V mém srdci a našem domečku bylo dost místa pro dalšího človíčka. Každý rok jsme pravidelně se synem chodili kupovat dárky pod stromeček dětem z dětských domovů, až jeden rok jsme si řekli, že by bylo hezké poskytnout lásku a domov človíčkovi, který hned na začátku života neměl možnost žít ve své rodině.
- 4.
5. **Jak vnímalo toto rozhodnutí vaše okolí? S jakými reakcemi jste se setkal/a?**
6. Myslím, že moje obavy z reakcí lidí byly zpočátku veliké. Nakonec se ukázalo, že to vlastně vůbec nikdo neřešil. Okolí to vzalo jako jasnou věc. Nikdy jsem se nesetkala s nepříjemnou reakcí. Spíš naopak. Mně samotné jsou nepříjemné i takové velmi pozitivní reakce typu „To je skvělé, co jsi udělala“. To, že se součástí mého života stal človíček, kterého jsem neprodila, nepovažuji za nic tak výjimečného.
- 7.
8. **Pěstouni musí projít přípravou. Byla pro vás přínosná? V čem?**
9. Na přípravu pěstounů vzpomínám moc ráda. Sešla se nám úžasná parta lidí, kteří mají stejné smyšlení a všichni lektoři byli skvělí. Dodnes se setkáváme na různých akcích společně s dětmi. Pro mě to bylo velmi přínosné. Setkali jsme se s odborníky, kteří nám objasnili specifika výchovy dětí z ústavní péče. Měli jsme možnost konzultovat naše obavy se zkušenými pěstouny. Pro mě to byl vždy velmi příjemně strávený čas.
- 10.
11. **Jaká byla vaše očekávání před převzetím dítěte? Překvapilo Vás při jeho příchodu něco?**
12. Při prvním setkání ještě v kojeneckém ústavu mě překvapilo, že se nedostavil žádný ten pocit

ohromného nadšení. Byl to jen obrovský strach, jestli to zvládnou. Všechno šlo velmi rychle a tak na velké přemýšlení nebyl čas. Začala to být realita. Dodnes mám pocit, že nám tenhle úžasný človíček dvojnásob vrací všechno, co do něj vložíme. Její nezměrná energie nás všechny nabíjí. Tím, že jsme se stali pěstouny, jsme jen získali, o nic nejsme ochuzeni.

13.

14. **S jakými mýty o pěstounské péči se nejčastěji setkáváte?**

15. Tím největším mýtem je asi to, že si spousta lidí myslí, že si jdete do kojeneckého ústavu nebo do dětského domova vybrat dítě, které se Vám líbí.

16.

17. **Co je na tom být pěstounem nejtěžší a co Vám naopak dělá největší radost?**

18. Nejtěžší je čekání na svěřené dítě a počáteční papírování. Já mám velmi dobré zkušenosti se soudem i orgánem sociálně-právní ochrany dětí v Mladé Boleslavi. Opravdu se snažili celý proces v rámci možností urychlit v zájmu dítěte.

19.

20. **Ted' když víte, co obnáší být pěstounem, šla byste do toho znovu?**

21. Určitě a ráda.

22.

23. Děkujeme za rozhovor.